

Poziomy sprawności językowej wg Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego (CEFR)

Sprawność	Struktury gramatyczne i słownictwo	Czytanie	Sluchanie	Pisanie	Mówienie
C2	Prezentuje bardzo wysoki poziom kontroli gramatycznej, w tym w złożonych strukturach językowych. Dysponuje bardzo szerokim zasobem słownictwa ogólnego i wyrażen idiomatycznych. Jest w stanie bez problemu wyrażać złożone koncepty myślowe oraz różne odcienie znaczeń.	Rozumie z łatwością praktycznie wszystkie formy języka pisanego, włączając w to abstrakcyjne lub językowo skomplikowane teksty, takie jak podręczniki, artykuły i opracowania specjalistyczne.	Nie ma żadnych trudności ze zrozumieniem jakiegokolwiek wypowiedzi mówionej – słuchanej bezpośrednio czy za pośrednictwem mediów – nawet przy szybkim tempie mówienia rodzimego użytkownika języka, pod warunkiem jednak, iż ma trochę czasu, by przyzwyczać się do nowego akcentu.	Potrąfi pisać płynnie i zrozumiałe teksty, stosując odpowiedni w danym przypadku styl. Potrąfi pisać o złożonych zagadnieniach w listach, opracowaniach lub artykułach, prezentując poruszane problemy logicznie i skutecznie, tak by ułatwić odbiorcy zrozumienie i zapamiętanie najważniejszych kwestii. Potrąfi pisać streszczenia i recenzje prac specjalistycznych.	Potrąfi przedstawić płynny, klarowny wywód lub opis sformułowany w stylu właściwym dla danego kontekstu w sposób logiczny i skuteczny, ułatwiający odbiorcy odnotowanie i zapamiętanie najważniejszych kwestii. Potrąfi bez żadnego wysiłku brać udział w każdej rozmowie czy dyskusji. Dobrze zna i odpowiednio stosuje wyrażenia idiomatyczne i potoczne. Wyraża się płynnie, subtelnie różniąc odcienie znaczeń. W razie problemów z wyrażeniem czegoś, potrąfi tak przeformułować swoje wypowiedzi, że rozmówcy są właściwie nieświadomi braków.
C1	Potrąfi komunikować się skutecznie i poprawnie gramatycznie, dostosowując słownictwo i wyrażenia idiomatyczne do sytuacji językowych. Posiada szeroki zasób słownictwa z różnorodnych dziedzin życia.	Rozumie długie i złożone teksty informacyjne i literackie, dostrzegając i doceniając ich zróżnicowanie pod względem stylu. Rozumie artykuły specjalistyczne i dłuższe instrukcje techniczne, nawet te niezwiązane ze swoją dziedziną.	Rozumie dłuższe wypowiedzi, nawet jeśli nie są one jasno skonstruowane i kiedy związki logiczne są w nich jedynie implikowane, a nie wyrażone bezpośrednio. Bez większych trudności rozumie programy telewizyjne i filmy.	Potrąfi się wypowiadać w zrozumiałych i dobrze zbudowanych tekstach, dosyć szeroko przedstawiając swój punkt widzenia. Potrąfi pisać o złożonych zagadnieniach podkreślając kwestie, które uważa za najistotniejsze. Potrąfi dostosować styl tekstu do potencjalnego czytelnika.	Potrąfi formułować przejrzyste i szczegółowe wypowiedzi dotyczące skomplikowanych zagadnień, rozwijać w nich wybrane podtematy lub poszczególne kwestie i kończyć je odpowiednią konkluzją. Potrąfi się wypowiadać płynnie i spontanicznie, bez zbyt widocznego namysłu w celu znalezienia właściwych sformułowań. Potrąfi skutecznie porozumiewać się w kontaktach towarzyskich i sprawach zawodowych. Potrąfi precyzyjnie formułować swoje myśli i poglądy, nawiązując do wypowiedzi rozmówców.
B2	Komunikuje się z dużą poprawnością gramatyczną, popełniając błędy tylko w bardziej skomplikowanych konstrukcjach językowych. Dysponuje dużym zasobem słów standardowych i wyrażen idiomatycznych.	Czyta ze zrozumieniem artykuły i reportaże dotyczące problemów współczesnego świata, w których piszący prezentują określone stanowiska i poglądy.	Potrąfi zrozumieć dłuższe wypowiedzi i wykłady oraz nadać za skomplikowanymi nawet wywodami – pod warunkiem, że tematyka jest mu znana. Rozumie większość wiadomości telewizyjnych i programów o sprawach bieżących.	Potrąfi napisać dłuższą wypowiedź przekazując informacje lub rozważając argumenty za i przeciw. Potrąfi pisać zrozumiałe, szczegółowe teksty na dowolne tematy związane ze swoimi zainteresowaniami lub przedzyciami.	Potrąfi formułować przejrzyste, rozbudowane wypowiedzi na różne tematy związane z dziedzinami, które go interesują. Potrąfi wyjaśnić swój punkt widzenia w danej kwestii oraz podać argumenty za i przeciw względem możliwych rozwiązań. Potrąfi się porozumiewać na tyle płynnie i spontanicznie, że może prowadzić dość swobodne rozmowy z rodzimymi użytkownikami języka. Potrąfi brać czynny udział w dyskusjach na znane sobie tematy, przedstawiając swoje zdanie i broniąc swoich poglądów.
B1	W znanych sobie, przewidywalnych kontekstach używa w większości poprawnych struktur gramatycznych, nadal jednak popełniając wiele błędów językowych przy próbach wyrażenia bardziej złożonych myśli. Popełniane błędy gramatyczne czy leksykalne nie powinny powodować nieporozumień. Dysponuje szerokim zasobem często używanego słownictwa.	Rozumie teksty składające się głównie ze słów często występujących, dotyczących życia codziennego lub zawodowego. Rozumie opisy wydarzeń, uczuć i pragnień zawarte w prywatnej korespondencji.	Potrąfi zrozumieć główne myśli zawarte w jasnej, sformułowanej w standardowej odmianie języka wypowiedzi na znane sobie tematy. Potrąfi zrozumieć główne wątki wielu programów radiowych i telewizyjnych traktujących o sprawach bieżących lub o sprawach interesujących go prywatnie lub zawodowo – wtedy, kiedy te informacje są podawane stosunkowo wolno i wyraźnie.	Potrąfi pisać proste teksty na znane sobie lub związane ze swoimi zainteresowaniami tematy. Potrąfi pisać prywatne listy, opisując swoje przeżycia i wrażenia.	Potrąfi łączyć wyrażenia w prosty sposób, by opisywać przeżycia i zdarzenia, a także swoje marzenia, nadzieje i ambicje. Potrąfi krótko uzasadniać i objaśniać własne poglądy i plany. Potrąfi relacjonować wydarzenia opisując własne reakcje i wrażenia. Potrąfi sobie radzić w większości sytuacji, w których można się znaleźć w czasie podróży po kraju lub regionie, gdzie mówi się danym językiem. Potrąfi - bez uprzedniego przygotowania – włączać się do rozmów na znane mi tematy prywatne lub dotyczące życia codziennego (np. rodziny, zainteresowań, pracy, podróży i wydarzeń bieżących).
A2	Stosuje dość poprawnie zasób bardzo często używanych struktur gramatycznych dotyczących bardzo przewidywalnych sytuacji. Dysponuje dobrym opanowaniem podstawowego słownictwa, nadal jednak popełnia poważne błędy starając się wyrazić bardziej złożone myśli.	Potrąfi czytać bardzo krótkie, proste teksty. Potrąfi znaleźć konkretne, przewidywalne informacje w prostych tekstach dotyczących życia codziennego, takich jak ogłoszenia, reklamy, prospekty, rozkłady jazdy. Rozumie krótkie, proste listy prywatne.	Potrąfi zrozumieć wyrażenia i najczęściej używane słowa, związane ze sprawami dla siebie istotnymi (np. podstawowe informacje dotyczące siebie i swojej rodziny, zakupów, miejsca i regionu zamieszkania, zatrudnienia). Potrąfi zrozumieć główny sens zawarty w krótkich, prostych komunikatach i ogłoszeniach.	Potrąfi pisać krótkie i proste notatki lub wiadomości wynikające z doraźnych potrzeb. Potrąfi napisać bardzo prosty list prywatny, na przykład prosząc o przysługę lub dziękując komuś za coś.	Potrąfi posłużyć się ciągiem wyrażen i zdań, by w prosty sposób opisać swoją rodzinę, innych ludzi, warunki życia, swoje wykształcenie, swoją obecną i poprzednią pracę. Potrąfi brać udział w zwykłej, typowej rozmowie wymagającej prostej i bezpośredniej wymiany informacji na znane sobie tematy. Potrąfi sobie radzić w bardzo krótkich rozmowach towarzyskich, nawet jeśli nie rozumie wystarczająco dużo, by samemu podtrzymać rozmowę.
A1	Kontroluje niewielką ilość prostych lub wyuczonych na pamięć struktur gramatycznych. Błędy gramatyczne, które popełnia mogą powodować nieporozumienia. Używa bardzo ograniczonego repertuaru słów i wyrażen, które dotyczą dobrze znanej tematyki lub najpotrzebniejszych spraw.	Rozumie znane nazwy, bardzo często występujące słowa i bardzo proste zdania, np.: na tablicach informacyjnych i plakatach lub w katalogach.	Potrąfi zrozumieć znane sobie słowa i bardzo podstawowe wyrażenia dotyczące siebie osobiście, rodziny i bezpośredniego otoczenia, gdy tempo wypowiedzi jest wolne a wymowa wyraźna.	Potrąfi napisać krótki, prosty tekst np. na widokówce z pozdrowieniami z wakacji. Potrąfi wypełnić proste formularze (np. w hotelu) z danymi osobowymi, takimi jak nazwisko, adres, obywatelstwo.	Potrąfi używać prostych wyrażen i zdań, aby opisać miejsce, gdzie mieszka oraz ludzi, których zna. Potrąfi brać udział w rozmowie pod warunkiem, że rozmówca jest gotów powtarzać lub inaczej formułować swoje myśli, mówiąc wolno oraz pomagając mu ująć w słowa to, co usiłuje opowiedzieć. Potrąfi formułować proste pytania dotyczące najlepiej sobie znanych tematów lub najpotrzebniejszych spraw – i odpowiadać na tego typu pytania.